

[Jeppesen (Drusebjerg).]

disse Filialer selvfølgelig maa falde ind under Lovens Bestemmelser. Endelig er der Spørgsmaalet om Andelskasserne, som vi jo ogsaa har en Del af. Ogsaa om disse beder jeg den højtærede Minister udtale sig.

Jeg skal gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), som var inde paa nogle Betragtninger om, hvorledes Landbruget var kommet ind i det Gældsforhold, man gennem denne Lovgivning søger at raade Bod paa. Det ærede Medlem udtalte, at Nyanskaffelser indenfor Landbruget sikkert i nogen Grad havde bevirket den Gældsstiftelse, som har fundet Sted. Det er selvfølgelig rigtigt, at en stor Del af Gældsstiftelsen skriver sig derfra, men desværre kan det vel ikke siges, at disse Nyanskaffelser altid har været af produktiv Natur; der er indført mange Ting her til Landet, som man absolut ikke kan sige skal anvendes indenfor Landbrugsbedriften, og som sikkert for adskilliges Vedkommende tynger paa Gældssiden. Rent fraset dette tror jeg imidlertid, at den ærede socialdemokratiske Ordfører har Ret i, at den største Del af Gældsstiftelsen skriver sig fra den mægtige Stigning i Ejendomspriserne, hvilken i nogen Grad skyldes den Valutapolitik, der er ført. De, der har skullet erhverve sig Ejendomme, navnlig under Højkonjunkturen, har maattet gøre det til meget høje Priser, og det har været nødvendigt for Slægtninge at hjælpe til. Det har været nødvendigt for Forældre at hjælpe deres Børn, og i mange Tilfælde har det været nødvendigt at gaa betydeligt længere ud i Slægtskredsen, naar der har været Tale om Nyerhvervelse af Landbrug. Derved har ogsaa ældre Ejendomme, som er erhvervet i Tiden før Krigen, faaet en betydelig forøget Gældsbyrde. Jeg tror, at største Delen af Gældsstiftelsen skriver sig derfra.

Jeg skal ikke komme længere ind paa de enkelte Bestemmelser i disse to Lovforslag. Blot skal jeg endnu sige til den ærede Ordfører for Venstre, at jeg gerne skal paatage mig at overbringe den Lykønskning, han udtalte, han ikke selv var i det heldige Tilfælde at kunne bringe de to Medlemmer af det andet høje Ting, fordi de ikke var Medlemmer af dette høje Ting, som var hans Kolleger i Arbejdsudvalget, i Anledning af det Arbejde, der er gjort ved Udarbejdelsen af disse Lovforslag, og i Anledning af det Ændringsforslag, som mit Parti har stillet i det andet høje Ting. Jeg vil dog gerne samtidig kunne sige, at det

ærede Medlem er villigt til at bidrage til Gennemførelsen af det Ændringsforslag, som blev stillet af de to ærede Medlemmer sammen med andre i det høje Folketing, hvis det viser sig, at dette Lovforslag ikke er fyldestgørende, og navnlig hvis det viser sig, at de Driftslaaneforeninger, som i høj Grad er Basis for denne Lovgivning, ikke kan føres ud i Livet af de Grunde, jeg før nævnte. Det vil det ærede Medlem vel ikke gaa ind paa, men nu kan han jo tænke en Smule over det; jeg staar stadig ved mit Ord, jeg er villig til at overbringe hans Lykønskning med denne Tilføjelse.

Af de Udtalelser, jeg her har fremsat, vil Tingets ærede Medlemmer sikkert forstaa, at jeg ikke finder Anledning til i Lighed med en foregaaende Taler at falde den højtærede Landbrugsminister om Halsen og takke ham for disse Lovforslag; men, som jeg sagde til at begynde med, af Hensyn til, at der ikke i Øjeblikket kan gennemføres mere end disse Lovforslag, kan vi fra vor Side anbefale dem til Fremme her i Tinget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg kan kun udtale min Glæde over, at de ærede Ordførere for alle Partier har tilsagt Beredvillighed til at gennemføre Lovforslagene i den Skikkelse, hvori de her foreligger. Der er Grund til at paaskønne dette, saa meget mere som jeg tror, at Lovenes Evne til at virke i Befolkningen forøges — i hvert Fald ikke formindskes — ved, at man fra alle Sider yder dem Tilslutning.

I øvrigt finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa den Diskussion, der er ført baade her paa Rigsdagen og andetsteds, og som maaske ogsaa vil gentage sig i Fremtiden. Hovedsagen er, at Lovforslagene bliver gennemført, og jeg skal derfor lade alle almindelige principielle Betragtninger fuldstændig ligge. Jeg har egentlig kun at besvare et Par Spørgsmaal, som er rettet til mig.

Den første af de Henvendelser, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) rettede til mig, gik ud paa, hvilken Rente Banker og Sparekasser skulde svare Erhvervenes Laanefond. Jeg henleder det ærede Medlems Opmærksomhed paa § 2, hvoraf han vil se, at den Rentefod, der skal fastsættes for disse Laan, til enhver Tid skal være den billigste Rente, hvortil Staten selv kan optage Laan. Det er ikke en Angivelse i Tal, men det er i og for sig en ret klar Angivelse, og den vil være at forstaa paa den Maade, at for hvert Udlaan fastsættes Rentefoden under Hensyn til den